

laboratoriumot is, egyelőre egy szűk osztályteremben és egy nedves pincében. Pár hónap alatt kitűnt, hogy ez a helyiség szűk és meg nem felelő, de csak 1903-ban kapott egy épületet azzal a felszólítással, hogy azt tetszése szerint rendezze be. Ma már elég megfelelő a berendezés, de a fejlődés nehezen megy a városi közigazgatás nehézsége folytán. Eszközeinek sora nem teljes, mert mindig csak azt szerezte be, amire épen szüksége volt. Mivel személyzet nélkül dolgozik, ez a felszerelés kielégíti, de a személyzet hiányát nagyon érzi. Irányítani nem is akarták, maga pedig csak egy szempontot tartott mindig szem előtt, a tudományét. Gyermektanulmányi vizsgálatai mellett évek óta foglalkozik a vegyi reakciósebességgel abból a célból, hogy ezeket a lélektaniakkal össze tudja hasonlítani. Vajjon úgy kell-e tekintenünk a kifáradást, mint telítést annak a közegnek a termékeivel, amelyben ezek felszaporodnak? A felelet még nincs meg teljesen erre a fontos kérdésre. Az intézet évkönyvében csak az ő dolgozatai szerepelnek. Ismertetésének végén a rendelkezésére álló folyóiratok jegyzékét adja és eddig megjelent közleményeit sorolja fel.

*

Pubertás és iskola. A német matematikai és természet-tudományi bizottság mult évi októberi ülésén érdekes előadást tartott ezen a címen *A. Cramer*, göttingeni orvosprofeszor. Ismertette a serdülő korban levő gyermek anatómiáját, lélektanát, kiterjeszkedett az életnek ebben a nevezetes szakában fellépő pszichopathikus állapotokra is, majd ezek alapján levonta az iskola szempontjából fontos következtetéseket. Fontosnak tartja mindenekelőtt annak a hangsúlyozását, hogy az iskola nem beteg és pszichopathikus egyéneknek való, hanem normális gyermekeket akar lehetőleg egyenletesen vezetni, fejleszteni. Ennek a fejlődésnek az érdeke kívánja első sorban, hogy az iskola erős fegyelmet gyakoroljon, mert a túlzott szelídséggel könnyen visszaélnek. De a tanárnak ismernie kell, hogy milyen lelkiállapotokkal jár a serdülőkor, hogy az egyes tanulók egyéni sajátosságait jobban tudja méltányolni és elkerülhesse eljárásában a sablont. Különös figyelemben kell részesítenie azokat a gyermekeket, akik határozottan pszichopathikusak. Ha értelmileg normálisak, a serdüléssel járó sajátosságos állapotuk tekintetbevételével könnyen boldogulunk velük és később alapos javulást láthatunk rajtuk. De ha erkölcsi defektusokkal terhelt a gyermek, teljes erélylyel kell idejekorán fellépünk a többiek érdekében is, mert egyetlen ilyen gyermek elronthat egy egész osztályt, sőt rossz hatással lehet az egész iskolára. Sok esetben csak az illető gyors eltávolítása segíthet.

*